

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D. v právní věci žalobce **J. K.**, bytem O., O. J. 1930/6, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 02. 2014, č. j. KUOK 15819/2014, ve věci přestupku,**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Stát **uhradí** z účtu Krajského soudu v Ostravě žalobci k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 4.114 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 21. 11. 2013, č. j. SMOL/219021/2013/OARMV/DPD/Hon, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., kterého se měl dopustit porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 5. 2013 asi v 11.10 hodin v Olomouci na ulici Pekařská při řízení motorového vozidla tov. zn. Honda, RZ: X, neoprávněně vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a „Pěší zóna“ s dodatkovým textem „IZS, MMOI, TSMO, MPO, DPMO 0 – 24 h, cyklisté, TAXI 0 – 24 h, dopravní obsluha 18 – 10 h, potraviny 12 – 14 h“, v době, kdy to není dovoleno ani dopravní obsluze. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.600 Kč.

[2] V žalobě žalobce namítal, že žalovaný vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí na podkladě dokazování správním orgánem I. stupně. Správní orgán skutečnost, která je skutkovou podstatou přestupku, nijak neprokázal. Lze se ztotožnit s žalovaným, že bylo dokázáno, že žalobce se nacházel s vozidlem Honda v ulici Pekařské v Olomouci, a že předmětné vozidlo řídil právě v ulici Pekařská. Žalovaný však potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobce uznán vinným z konání, kterým neoprávněně vjel do úseku platnosti dopravní značky IP 27a. Tato skutečnost nebyla správním orgánem nijak prokázána a napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné. Žádný ze svědků nevypověděl, že by viděl žalobce vjet do úseku platnosti citované dopravní značky, ani taková skutečnost není popsána v úředním záznamu. Naopak svědkyně vypověděly ve prospěch žalobce (ač správní orgán tuto část výpovědi interpretoval jako důkaz svědčící proti žalobci), že dopravní značka, kterou měl žalobce porušit, byla zkontrolována, zda je dobře viditelná, nepoškozená a nezakrytá. Dále svědkyně vypověděly, že žalobce měl s vozidlem přijíždět z ulice Denisova v Olomouci. Vjezd do ulice Pekařská z ulice Denisova však není dopravní značkou IP 27a označen (důkaz: foto 1 – 5). Z toho vyplývá, že dopravní označení buď neexistuje, nebo ulice Denisova je součástí pěší zóny, která je označena dopravní značkou IP 27a na příjezdových komunikacích do ulice Denisova. Existuje více příjezdových komunikací, kterými se lze dostat do ulice Denisova (důkaz: foto 6 – 8). Svědkyně shodně uvedly ve své výpovědi, že dopravní značka byla zkontrolována. Svědkyně tedy zkontrolovaly pouze jednu dopravní značku IP 27a, kdy vzhledem k tomu, že ve své výpovědi nekonkretizovaly, kterou ulicí měl žalobce vjet do ulice Denisova, nelze mít za prokázané, že zkontrolovaly právě tu dopravní značku, kterou měla být osazena komunikace, po které do ulice Denisova vjel žalobce. Existuje zde pochybnost, zda veškeré příjezdové komunikace do ulice Denisova jsou osazeny dopravní značkou IP 27a. Žalobce si je jistý tím, že dopravní značku IP 27a neporušil. Správní orgán neprokázal, že by žalobce vjel do oblasti takovou přístupovou komunikací, která by byla dopravní značkou IP 27a osazena. Žalovaný měl proto rozhodnutí správního orgánu zrušit a věc vrátit k doplnění dokazování nebo řízení zastavit. Žalobce odkázal na usnesení

rozšířeného senátu NSS čj. 5 As 126/2011 - 68. V projednávané věci existovala pochybnost, byť žalovaný tuto zcela ignoroval, neboť se ani nesnažil zjistit, odkud žalobce do ulice Denisova přijel, ani se nesnažil ověřit, kde umístěnou dopravní značku svědkyně kontrolovaly. Žalovaný měl proto vyhodnotit rozhodnutí správního orgánu jako nepřezkoumatelné, skutek jako neprokázaný a rozhodnout dle zásady *in dubio pro reo*. Žalobce odkázal na nález sp. zn. I. ÚS 864/11 a na rozsudek NSS, čj. 7 As 83/2010 – 66. Podle žalobce se správní orgán nijak nesnažil zajistit důkazy hovořící ve prospěch žalobce, a důkazy, které hovořily ve prospěch žalobce, interpretoval jako důkazy hovořící v jeho neprospěch. Správní orgán v rozporu s § 52 správního řádu neprovedl veškeré důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Řízení o přestupku je ovládáno zásadou inkviziční a zásadou materiální pravdy. Z toho vyplývá, že správní orgán se měl sám, z úřední povinnosti, snažit o přesné a úplné zjištění skutkového stavu, k čemuž měl provést takové důkazy, které uznal za potřebné; avšak těch provést tolik, aby zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Správní orgán měl tedy sám zjistit, že strážnice jsou vybaveny digitálními fotoaparáty, a měl se těchto zeptat, z jakého důvodu nevyfotily veškeré dopravní značky IP 27a na všech příjezdových komunikacích do předmětné oblasti. Taktéž měl zjistit, kterou dopravní značku svědkyně kontrolovaly (z jejich výpovědí vyplývá, že toliko jednu) a měl zjistit, proč se domnívají, že žalobce při svém vjezdu do oblasti měl a mohl vidět právě tuto značku. Následně měl jejich výpověď vyhodnotit jako nedůvěryhodnou, neboť je s podivem, že svědkyně si nemohly vybavit, jaké vozidlo žalobce řídil, avšak pamatovaly si po více než pěti měsících, že zkontrolovaly dopravní značku IP 27a. Svědkyně údajně zkontrolovaly dopravní značku IP 27a, čímž zjistily, že tato je osazena a je dobře viditelná; o této skutečnosti však nepořádily fotodokumentaci, ač bez dalších nákladů či nepřiměřeného úsilí mohly. Svědecké výpovědi tak dle názoru žalobce měl žalovaný a též správní orgán I. stupně vyhodnotit jako nedůvěryhodné. Správní orgán neprovedl dokazování tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a postupoval v rozporu s § 3 správního řádu a jím vydané rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Byť cestou do ulice Pekařská nebyla komunikace osazena dopravní značkou IP 27a, přestupku by se nedopustil žalobce ani v případě, že by tomu bylo naopak. Do uvedené oblasti totiž vjel kolem 9. hodiny, tedy v době, kdy by komunikace byla osazena dopravní značkou s dodatkovou tabulkou, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, byl oprávněn vjet, neboť zásoboval lékárnu v ulici Opletalova, o čemž nebylo v přezkoumávaném řízení sporu, kdy dodatková tabulka DZ3 IP 27a měla právě dopravní obsluhu v době od 18.00 do 10.00 hodin vjezd umožňovat. Bohužel v ulici Denisova došlo k technické poruše vozidla žalobce, kdy v důsledku této poruchy vozidlo přestalo jet. Žalobce proto kontaktoval společnost, která zajišťuje žalobci správu vozového parku, a se kterou má žalobce kontrakt zajišťující jemu využívání asistenčních služeb kdekoli na území ČR. Tato společnost na místo vyslala asistenční vozidlo z nedalekého smluvního výjezdního místa. Toto vozidlo bylo osazeno technikem, který měl posoudit, zda je závada na místě odstranitelná nebo je zapotřebí vozidlo odtáhnout do servisu. Technik závadu vyhodnotil jako odstranitelnou a po příjezdu jeho kolegy s potřebnou součástí k výměně vozidlo též opravil. Samotná oprava si vyžádala asi 1,5 hodiny času, příjezd technika trval něco málo přes půl hodiny (důkaz: přiložená faktura za opravu). Žalobce se tedy následně nacházel v ulici Denisova, kterou i v případě, že by příjezdová komunikace do této

ulice byla osazena DZ IP 27a, musel opustit. Vyjdeme-li z tvrzení žalovaného, že oblast by byla skutečně osazena DZ IP 27a, žalobce by ani v takovém případě neměl jinou možnost, neboť parkovat v oblasti nebyl oprávněn, odtažen být nemohl (neboť by jiné vozidlo muselo do oblasti pěší zóny vjet) a tedy neměl jinou možnost, než z oblasti odjet. Na závěr je zapotřebí uvést na pravou míru údajné vyjádření žalobce na místě údajného spáchání přestupku. Skutečnosti tvrzené svědky o tom, co žalobce měl údajně říci, nelze připustit jako důkaz, neboť se jedná o interpretovanou výpověď, tedy nepřípustný důkaz. Proto se k těmto žalobce blíže nevyjadřoval, omezil se na konstatování, že výroky strážnic o tom, že ulicí jezdí již čtyři roky, nejsou pravdivé, stejně jako některé další výroky. Žalobce hned po jeho zastavení sdělil, že nechápe, proč je stavěn, a proto odepírá výpověď, neboť se v prostředí obecní policie pohyboval a je si vědom toho, že strážníci v některých případech tvrzení podezřelého dezinterpretují a použijí proti němu. S odkazem na rozsudek NSS čj. 4 As 28/2010 – 56 měl žalovaný podle názoru žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit, neboť v řízení bylo porušeno právo na obhajobu. Žalobci totiž nebylo ve sdělení obvinění (ani ve výroku rozhodnutí) sděleno, kde umístěnou dopravní značku měl porušit. Jen stěží tak žalobce mohl přezkoumat, zda je v takovém místě dopravní značka vůbec umístěna. Ve výroku není uvedeno, kde umístěnou dopravní značku IP 27a žalobce nerespektoval a kudy měl do úseku její platnosti vjet, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Správní orgán nijak neprokázal, že by žalobce měl vjet do úseku platnosti DZ IP 27a a dopustit se tak shora citovaného přestupku, neboť komunikace, po které žalobce přijel, nebyla předmětnou dopravní značkou osazena. Nadto žalobce do ulice Denisova vjel v době, kdy by do předmětné oblasti vjet mohl, i kdyby skutečně byla osazena touto značkou. Žalobce navrhl zrušení napadených rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.

[3] Žalovaný ve vyjádření k napadenému rozhodnutí uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá (žalobce to v odvolání nezpochybňuje), že jeho vozidlo, které řídil dne 23. 5. 2013 v 11.00 hodin, bylo zastaveno v ulici Pekařské v Olomouci, tedy v místě platnosti dopravní značky IP 27a. Uvedené vozidlo přijíždělo od ulice Denisova. Námitka, že žalobce vjel do ulice Denisova takovou komunikací, která by nebyla dopravní značkou IP 27a osazena, vychází z neznalosti uvedené lokality. Takováto komunikace se v dané lokalitě nenachází, všechny vjezdy do „Pěší zóny“ jsou dopravní značkou osazeny. Pokud si je tedy žalobce jistý, že žádnou dopravní značku neporušil, toto mohl namítat při silniční kontrole v inkriminovaný den, což však neučinil, kdy se navíc odmítl ke svému jednání vyjádřit a následně i podepsat oznámení o přestupku. Z uvedeného postojе žalobce je zcela zřejmé, že tímto přístupem si chtěl zajistit dostatek času pro případné zpochybnění přestupku, které na webových stránkách www.nechcipokutu.cz nabízí společnost FLEET Control s. r. o., zastoupená Bc. J. K.. Skutečnost, že se žalobce nedostavil k ústnímu jednání, kde mohl svá tvrzení uvedená v žalobě uvést a vyjádřit se tak ke skutečnostem jemu dávaných za vinu, tento závěr žalovaného jen potvrzuje. Žalovanému je zřejmé, že se může žalobce bránit jakýmkoliv způsobem, který není v rozporu se zákonem, ovšem způsob a věrohodnost jeho obhajoby lze zajisté hodnotit mimo jiné i v souvislosti s jeho nečinností od doby spáchání přestupku a tím jeho věrohodnosti. Žalobce ve své žalobě tvrdí, že správní orgán nepostupoval tak,

aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, aniž by blíže specifikoval, co dle jeho názoru měl správní orgán ještě provést. Je nutno si uvědomit, že dokazování provádí správní orgán, který není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce však žádné návrhy neučinil, pouze vyslovuje obecné tvrzení o nedostatečném dokazování. Jak ze spisového materiálu vyplynulo, věcí nezpochybnitelnou je prokázání, že žalobce byl v inkriminovanou dobu v ulici Pekařská v Olomouci, kdy byl jednoznačně ztotožněn jako řidič kontrolovaného vozidla a byl zastaven v úseku označeném dopravní značkou IP 27a. Tato skutečnost byla potvrzena výsledkem zakročujících strážníků. Tedy dle žalovaného byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle žalovaného provedené dokazování jednoznačně prokázalo zaviněné jednání žalobce, a proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

[4] V replice žalobce uvedl, že věří žalovanému, že vjezdy do pěší zóny jsou osazeny značkou IP 27a, avšak vzhledem k tomu, že příjezdová komunikace, po které přijel žalobce, touto dopravní značkou osazena nebyla, nejednalo se o pěší zónu ve smyslu silničního zákona. Žalovaný sice konstatoval, že veškeré vjezdy do pěší zóny jsou označeny, avšak toto tvrzení neopírá o žádný relevantní důkaz, který by byl v řízení proveden. Naopak, strážnice ve své svědecké výpovědi uvedly, že zkontrolovaly toliko jednu dopravní značku, nadto tuto ani nezadokumentovaly, ač mohly. Argument, že veškeré vjezdy do ulice Denisova jsou dopravním značením IP 27a řádně označeny, tedy žalovaný nijak neprokázal. Naopak žalobce fotografiemi prokázal, že vjezd do ulice Pekařská z ulice Denisova není dopravním značením zakázán. To, zda jsou umístěny dopravní značky IP 27a na vjezdech do ulice Pekařská, správní orgány jinak neprokázaly, ani svědci netvrdili, že by takováto značení viděli či kontrolovali. Tato skutečnost nebyla správním orgánem nijak prokázána a napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné. Žádný ze svědků nevypověděl, že by viděl žalobce vjet do úseku platnosti dopravní značky IP 27a, ani taková skutečnost není popsána v úředním záznamu. Naopak, svědkyně vypověděla ve prospěch žalobce (ač správní orgán tuto část výpovědi interpretoval jako důkaz svědčící proti žalobci), že dopravní značka, kterou měl žalobce porušit, byla zkontrolována, zda je dobře viditelná, nepoškozená a nezakrytá. Dále svědkyně vypověděla, že žalobce měl s vozidlem přijíždět z ulice Denisova v Olomouci. Vjezd do ulice Pekařská z ulice Denisova však není dopravní značkou IP 27a označen (důkaz: foto 1 – 5). Z toho vyplývá, že dopravní značení buď neexistuje, nebo ulice Denisova je součástí pěší zóny, která je označena dopravní značkou IP 27a na příjezdových komunikacích do ulice Denisova. Existuje však více příjezdových komunikací, kterými se lze dostat do ulice Denisova (důkaz: foto 6 – 8). Svědkyně však shodně uvedly ve své výpovědi, že dopravní značka byla zkontrolována. Svědkyně tedy zkontrolovaly pouze jednu dopravní značku IP 27a, kdy vzhledem k tomu, že ve své výpovědi nekonkretizovaly, kterou ulicí měl žalobce vjet do ulice Denisova, nelze mít za prokázané, že zkontrolovaly právě tu dopravní značku, kterou měla být osazena komunikace, po které do ulice Denisova vjel žalobce. K tomu žalobce dodal, že především výrok napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise, neboť ve výroku je uvedeno, že „vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky“. Žádný ze svědků však žalobce vjet do úseku neviděl, ani toto nemá oporu v jiných důkazech. K námitce žalovaného o nevěrohodnosti argumentace žalobce s ohledem

na to, že tuto nepřednesl ve správním řízení, žalobce uvedl, že na místě strážnicím sdělil, že nechápe, proč byl zastaven, že se přestupku nedopustil, strážnice s ním však na toto téma nechtěly diskutovat. Žalobce souhlasil s tím, že v průběhu řízení mohl vystupovat aktivněji, avšak žalobce předpokládal, že správní orgán bude zajišťovat důkazy hovořící též v jeho prospěch, tedy, že v rámci dokazování zkontroluje dopravní značení, vyslechne strážnice a jestliže z jejich výpovědí vyplyne, že jej neviděly vjet do zóny označené dopravní značkou IP 27a (což žalobci bylo zřejmé, že neviděly, neboť takové dopravní značení umístěno nebylo), řízení zastaví. Žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 5 As 126/2011 – 68. Nadto v řízení nejde pouze o posouzení skutkových otázek, tedy jakým způsobem se dostalo vozidlo žalobce do údajné omezené oblasti, ale zejména o posouzení právní otázky, tedy zda výrok rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným, protože vjel do úseku platnosti DZ IP 27a, má oporu ve spise a v provedených důkazech. Podle žalobce tuto oporu nemá, neboť ve spise není jediného důkazu, že by do takového úseku vjel, strážníci jej neviděli při konání, kterým by nerespektoval dopravní značení a ani jej při takovém konání vidět nemohli, neboť žalobce prokázal fotografiemi (a žalovaný toto nerozpориje), že v úseku, kde měl žalobce vjet do úseku platnosti DZ IP 27a není tato DZ umístěna (tj. vjezd z ulice Denisova do ulice Pekařská).

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 13. 2. 2014 – s přihlédnutím ke specifickým daného řízení, popsáním v další části rozsudku.

[6] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám soud zjistil z úředního záznamu Městské policie Olomouc ze dne 23. 5. 2013, že tohoto dne prováděla hlídka Městské policie Olomouc ve složení strážnice 111 – M. P. a strážnice 119 – H. H. kontrolní činnost nad dodržováním svislého dopravního značení IP 27a – pěší zóna v ulici Pekařská v Olomouci. V 11.10 hodin najelo do ulice Pekařská osobní motorové vozidlo tov. zn. Honda, RZ X, šedé barvy. Strážnice M. vozidlo zastavila, ztotožnila řidiče jakožto žalobce. Žalobce byl také vyzván k předložení povolení ke vjezdu do pěší zóny. Toto neměl. Sdělil, že veze zboží do lékárny u svatého Mořice v ulici Opletalova. Bylo mu vysvětleno, že do pěší zóny v tuto dobu nesmí najet ani dopravní obsluha. Také bylo žalobci sděleno, že i kdyby najel v době, kdy do této ulice smí dopravní obsluha, on by se přesto dopouštěl svým jednáním přestupku shora citovaného, protože zásobuje lékárnu v ulici Opletalova, a proto není v ulici Pekařská dopravní obsluhou. Také strážníci M. řekl žalobce, že je bývalý kolega, a proto věří, že mu tento přestupek bude přehlédnut. Strážnice M. řidička řekla, že řeší všechny řidiče stejným metrem, a když dostala blokovou pokutu řidička, která zde bydlí, proč by neměl dostat blokovou pokutu žalobce. Žalobce se rozčílil a řekl, že do těchto míst jezdí už čtyři roky a každý strážník mu tento přestupek odpustil. Také dodal, že "s chlapama se vždy domluvil po dobrém, jen se strážnicí 111 ne". Žalobce byl strážnicí M. tázán, zda si je vědom přestupku, na což odpověděl, že ano, ale pořád tvrdil své o bývalém kolegovi. Strážnicí M. mu byla

uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč, což ho velmi zaskočilo a ptal se, zda to myslí vážně, a že je vidět, že prostě potřebuje dávat flastry, vždyť vidí, že přece zásobuje. Strážnice M. mu řekla, že každý, kdo byl řešen za stejný přestupek, měl důvod do té pěší zóny vjet, dokonce i bydlící, který tam najel v době, kdy nesměl. Že není sám, kdo do pěší zóny vjíždí zásobovat. A také mu vysvětlila, že takto jsou zkrátka nastavená pravidla a v tuto dobu sem nesmí ani zásobování. Žalobce začal smlouvat, že kdyby to byla aspoň pokuta maximálně 100 Kč, ale 200 Kč prostě nedá. Strážnice M. řidiči vysvětlila způsoby, jak je možné přestupek vyřešit. Žalobce zvolil věc sepsat a postoupit ke správnímu orgánu. Do oznámení se žalobce odmítl vyjádřit a podepsat.

[7] Podle ručně psaného oznámení o podezření ze spáchání přestupku byl přestupek spáchán tak, jak je uvedeno výše, žalobce se do zápisu o podání vysvětlení nepodepsal ani nevyjádřil.

[8] Výzvou ze dne 4. 7. 2013 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k podání vysvětlení. K tomu zmocněnec žalobce Jiří Kocourek ze společnosti FLEET Control s. r. o. písemně správnímu orgánu sdělil dne 24. 7. 2013 (doručeno 26. 7. 2013), že žalobce se rozhodl výpověď odepřít, neboť by jejím provedením nebo i samou jeho účastí před správním orgánem mohl být sám nebo osoba jemu blízká vystavena riziku stíhání pro spáchání přestupku.

[9] Příkazem ze dne 8. 8. 2013 byl žalobce uznán vinným ze shora uvedeného přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 1.600 Kč. Proti příkazu podal zmocněnec žalobce odpor.

[10] Předvoláním ze dne 4. 10. 2013 byl žalobce prostřednictvím zmocněnce FLEET Control s. r. o. předvolán k ústnímu jednání na 31. 10. 2013. Předvolání bylo doručeno do datové schránky zmocněnce 9. 10. 2013 a žalobci do vlastních rukou 21. 10. 2013.

[11] Přestupek byl projednán 31. 10. 2013 v nepřítomnosti žalobce. Ani žalobce ani zmocněnec se před jednáním neomluvili. Svědkyně – zasahující strážnice P. M. do protokolu vypověděla, že daného dne zkontrolovaly všechny značky IP 27a „Pěší zóna“ v okolí ulice Pekařská, kdy bylo zjištěno, že značky jsou viditelné, nepoškozené a nezakryté. Většinou stávají v pěší zóně v ulici Pekařská po desáté hodině, žalobce v ulici Pekařská v Olomouci zastavili přibližně v 11.00 hodin, kdy přijel z ulice Denisova. Žalobce zastavil u obchodu Bubeník, předložil všechny doklady vyjma povolení do vjezdu do pěší zóny. Sdělil, že jede do Opletalovy ulice jako zásobování. Svědkyně mu vysvětlila, že v této době do Pekařské ulice zásobování nesmí, ale i kdyby byl dopravní obsluhou, nemohl by vjet do ulice Pekařská ani před desátou hodinou, neboť zásobuje ulici Opletalovu. Žalobce tvrdil, že je bývalý kolega, spoléhal na to, že z toho důvodu mu bude odpuštěno. Žalobce si byl vědom přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 200 Kč, kdy sdělil, že je vidět, že potřebují jenom škubat a že s chlapama se vždy domluvil. Trval na oznámení ke správnímu orgánu a uvedl, že by ještě 100 Kč zaplatil, ale více ne. Žalobce byl ve vozidle sám. K dotazu správního orgánu, zda svědkyně může říct s jistotou, že

žalobce neoprávněně vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky DZ IP 27a, svědkyně odpověděla, že ano.

[12] Svědkyně – zasahující strážnice H. H. jako svědkyně vypověděla, že onoho dne značky IP 27a „Pěší zóna“ kontrolovaly ještě před desátou hodinou. Po desáté hodině už kontrolují neoprávněný vjezd do pěší zóny. Přibližně v 11.10 hodin řešila vozidlo v pěší zóně v ulici Pekařská v Olomouci, které jelo ze směru od ulice Zámečnická, a kolegyně zastavovala vozidlo žalobce, které jelo od ulice Denisova. Zastavovala ho u sklenářství Bubeník. Žalobkyně si dořešila své vozidlo a zdálo se jí, že kolegyně už věc s žalobcem řeší příliš dlouho, tak za nimi přišla a slyšela, jak žalobce říká, že to snad nemyslí vážně, že je bývalý kolega, že ho má přehlédnout, neboť tudy už jezdí čtyři roky a s chlapama nikdy problém neměl. Kolegyně mu vysvětlila, že řeší všechny stejně, že zde řešila i paní, která tu bydlí. Uložila mu pokutu. Žalobce s výší pokuty nesouhlasil, říkal, že 100 Kč by ještě zaplatil, ale více ne. K dotazům správního orgánu svědkyně uvedla, že řidič byl ve vozidle sám, jaké vozidlo řidič řídil, si už přesně nevzpomínala, a na dotaz, zda může s jistotou říct, že žalobce neoprávněně vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a, odpověděla, že ano.

[13] Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2013 správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání shora uvedeného přestupku a uložil mu pokutu v částce 1.600 Kč. Správní orgán vyhodnotil, že výpovědi svědkyň se v rozhodných údajích shodují zejména v tom, že obě svědkyně viděly žalobce, jak daného dne v Olomouci na ulici Pekařská při řízení motorového vozidla neoprávněně vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a „Pěší zóna“ s dodatkovým textem uvedeným výše, v době, kdy to není dovoleno ani dopravní obsluze. Svědkyně se shodly na všech podstatných skutečnostech, na složení hlídky, na místě, kde měly daného dne stanoviště, kdy toto se nachází v pěší zóně, dále se shodly na celém průběhu přestupkového jednání a kontroly, na směru jízdy žalobce, na místě, kde bylo vozidlo žalobce zastaveno, na době a místě spáchání přestupku i na skutečnosti, že žalobce byl ve vozidle sám. Dále svědkyně shodně uvedly průběh projednávání přestupku i výši navržené pokuty, dále na tom, kdo s žalobcem řešil přestupek, a že dopravní značka DZ IP 27a byla daného dne kontrolována a byla tedy dobře viditelná, nepoškozená a nezakrytá. Správní orgán neshledal ve svědeckých výpovědích žádné rozpory. Za rozhodující správní orgán považoval to, že svědkyně uvedly, že viděly žalobce, jak vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a s dodatkovým textem, neboť se nacházel v pěší zóně v ulici Pekařská v Olomouci. Strážnice prováděly silniční kontrolu při výkonu svého povolání ze zákonné povinnosti, přičemž nemají na bezdůvodném poškození žalobce nejmenšího zájmu. Proto správní orgán vyhodnotil jejich svědecké výpovědi jako věrohodné, pravdivé a plně prokazující skutečnost, že se žalobce přestupku dopustil.

[14] Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v souladu s § 3 správního řádu. Svůj závěr opřel o podklady pořízené Městskou policií Olomouc a výpovědi svědkyň, které prováděly kontrolní činnost nad dodržováním svislého dopravního značení IP 27a v pěší zóně v ulici Pekařská v Olomouci. Tyto výpovědi jednoznačně prokázaly, že se žalobce

skutku jemu kladeného za vinu dopustil. Žalovaný se zcela ztotožnil s odůvodněním uvedeným v napadeném rozhodnutí.

[15] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[16] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo, neboť přestupek byl spáchán 23. 5. 2013 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 14. 2. 2014.

[17] Dále soud konstatuje, že skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku [§ 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb.], a to včetně shodné právní úpravy sankce, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[18] Jako nepřezkoumatelné napadené rozhodnutí soud neshledal. Rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně tvoří jeden celek a všechny námitky žalobce a sporné otázky byly v tomto rozhodnutí zodpovězeny. Správní orgány se vyjádřily jak ke zjištění skutkového stavu a vyhodnocení výpovědí svědkyň (správní orgán I. stupně konkrétně a podrobně uvedl, že se jejich výpovědi ve všech vyjmenovaných bodech shodovaly, viz citace výše), v čemž bylo zahrnuto i zjištění skutkového stavu ohledně existence, umístění, viditelnosti a stavu dopravní značky IP 27a.

[19] Žalobní námitka, že nebyl ve správním řízení prokázán skutkový stav, je nedůvodná. Neopodstatněné jsou rovněž námitky, že nebylo prokázáno, že žalobce vjel do úseku platnosti dopravní značky IP 27a, že vjezd do ulice Pekařská nebyl osazen touto značkou při vjezdu z ulice Denisova, že nelze mít za prokázané, že zasahující policistky zkontrolovaly právě tu dopravní značku, kterou měla být osazena komunikace, ze které žalobce do Denisovy ulice vjel, že žalovaný měl zjišťovat, odkud měl žalobce do Denisovy ulice vjet a proč policistky nevyfotily veškeré dopravní značky IP 27a na všech příjezdových komunikacích a že výpověď policistek je nevěrohodná, jelikož si po více než pěti měsících nepamatovaly, jaké vozidlo žalobce řídil, ale pamatovaly si, že zkontrolovaly všechno dopravní značení.

[20] Žalobce si byl spáchání přestupku vědom, což potvrdil výslovně při jednání s policistkou M. a dále to plyne z jeho žádosti o „přehlédnutí“ přestupku jakožto bývalému kolegovi stejně jako při dřívějších jednáních s jinými policisty, jak se podává z úředního záznamu policistek ze dne 23. 5. 2013 jakožto podkladu rozhodnutí. Zejména tento podklad pro zahájení přestupkového řízení zcela koresponduje s důkazy svědeckými výpověďmi obou policistek, které jsou klíčovými důkazy pro prokázání skutkového stavu věci.

[21] Žalobní námitku neprokázání skutkového stavu vyvrací svědecká výpověď policistky M. ze dne 31. 10. 2013, z níž se podává, že policistky zkontrolovaly všechny dopravní značky IP 27a „Pěší zóna“ v okolí ulice Pekařská, že žalobce vjel do ulice Pekařská z ulice Denisovy a zastavil před obchodem Bubeník.

Svědce na výslovný dotaz správního orgánu I. stupně dosvědčila, že může říci s jistotou, že žalobce vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a neoprávněně.

[22] Druhým důkazem popírajícím shora citovaná tvrzení žalobce je svědecká výpověď policistky H., která rovněž uvedla, že předmětného dne kontrolovaly před desátou hodinou značky IP 27a „Pěší zóna“ a po desáté hodině kontrolovaly už jen neoprávněný vjezd do pěší zóny. Tato svědkyně „řešila“ asi v 11.10 hodin vozidlo v pěší zóně Pekařská, které jelo od ulice Zámečnická, a vozidlo žalobce zastavovala policistka M.. Vozidlo žalobce jelo od ulice Denisova, ona ho zastavovala u sklenářství Bubeník. Rovněž svědkyně H. vypověděla, že žalobce žádal o „přehlédnutí“ přestupku. Na výslovný dotaz, zda může s jistotou říci, že žalobce vjel neoprávněně do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a, odpověděla, že ano. I v dalších podrobnostech (viz citace shora) se výpověď policistky H. shoduje s výpovědí policistky M.. Upřesnění typu a značky vozidla není skutečností, která by mohla její výpověď znevěrohodnit. Jde o nepodstatný detail, jenž nemá vliv na obsah výpovědi a její klíčové aspekty. Svědkyně H. si pamatovala, že po kontrole vozidla, které zastavila ona, se vydala na pomoc kolegyni M., protože „řešila“ vozidlo žalobce „příliš dlouho“. I tato skutečnost odpovídá průběhu a obsahu jednání, popsaného shodně oběma policistkami.

[23] Ve výpovědích policistek soud neshledal takové rozpory, které by vedly ke zpochybnění jejich věrohodnosti. Na základě výpovědí policistek považuje soud skutkový stav v souzené věci za prokázaný [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, čj. 8 As 100/2011–70, podle kterého *pokud policisté mohou zjistit spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 22 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011) již na základě prostého kontrolního zjištění (např. nedostatky povinné výbavy), příp. přestupek obvykle nelze prokázat jinak (např. nedání znamení o změně směru jízdy odbočujícím automobilem), svědecké výpovědi policistů zpravidla postačí k prokázání těchto přestupků. Uvedené by neplatilo zejména v případě, že by v průběhu správního řízení vyšla najevo skutečnost, která by založila důvod pochybovat o jejich nestrannosti*].

[24] Z toho soud vycházel dále při úvaze, o kterou konkrétní dopravní značku IP 27a se jednalo. Pokud žalobce vjel do ulice Pekařská od ulice Denisovy, jak potvrdily obě policistky, a žalobce nadto nijak nezpochybnil jiným konkrétním tvrzením, je zjevné, že dopravní značkou, již stanovený zákaz žalobce porušil, byla dopravní značka IP 27a na ulici Denisova, o jinou se jednat v dané situaci nemohlo. Ostatně, žalobce netvrdil, že by vjel do ulice Pekařské z jiné než Denisovy ulice a vzhledem k dopravnímu značení a umístění ulice Pekařské ani nemohl (srov. mapu vytištěnou z www.mapy.cz dne 26. 10. 2015, provedenou jako důkaz při jednání soudu).

[25] Soud neuvěřil žalobcovu tvrzení, že vjel do ulice Pekařská před desátou hodinou a setrval v ní po dobu opravy vozidla. Jak svědkyně M., tak svědkyně H. totiž uvedly, že žalobce vjel do ulice Pekařská dne 23. 5. 2013 asi v 11.10 hodin

z ulice Denisova. Policistka M. zastavila žalobce před sklenářstvím Bubeník. Tvzení obou policistek vyvrací žalobcovo tvrzení o tom, že stál před sklenářstvím již před desátou hodinou. Jejich tvrzení o kontrole značek před desátou hodinou a kontrole vozidle po desáté hodině je v souladu s jejich tvrzením o tom, že žalobce vjel do ulice Pekařská z ulice Denisovy až po 11. hodině.

[26] Důkaz provedený fakturou za opravu vozidla nevyvrátil svědecké výpovědi obou strážnic, jelikož nebyl důvěryhodný a konzistentní. Předně na faktuře vůbec není uveden čas opravy nebo příjezdu asistenční služby a tak není potvrzeno žalobní tvrzení o době opravy (1,5 hodiny) a době příjezdu technika (půl hodiny). Pochybnosti o věrohodnosti faktury vyvolává dále datum objednávky (1. 1. 2013) a datum uskutečnění zdanitelného plnění (31. 5. 2013, přičemž přestupek byl spáchán 23. 5. 2013, byť je toto datum uvedeno v účtovaných položkách). Nadto strážnice městské policie o žádné asistenční službě v době projednávání přestupku ani v době kontrole dopravních značek nehovoří; naopak obě svědkyně uvedly, že přímo viděly žalobce vjet do ulice Pekařská z ulice Denisova. Z uvedených důvodů již soud nepovažoval za potřebné ověřovat v účetnictví subjektu, případně dotazem u finančního úřadu, zda faktura byla zaúčtována. Žádné další důkazy ke svým tvrzením již žalobce nedoložil, a to ani na opakované výzvy soudu (zejména ke kompaktnímu disku s fotografiemi, na které žalobce poukazoval v žalobě). Nad rámec uvedeného odůvodnění soud poukazuje na to, že označení sídla společnosti DOBRÝ SERVIS s. r. o. na faktuře je uvedeno (v záhlaví i na otisku razítka) na adrese Holečkova 121, Praha, avšak toto sídlo měla tato společnost uvedeno v obchodním rejstříku až od 25. 9. 2013, a nikoli v době spáchání přestupku, tj. 23. 5. 2011 (z výše uvedených důvodů k nevěrohodnosti důkazu fakturou soud již nevyžadoval doklad o tom, kdy společníci o určení nového sídla rozhodli).

[27] Lichá je námitka, že rozhodnutí je nezákonné, protože ve výroku není uvedeno, jakou konkrétní značku IP 27a měl žalobce nerespektovat a kudy měl do úseku její platnosti vjet. Ve výroku rozhodnutí o přestupku je mimo jiné uvedeno, že žalobce *dne 23. 5. 2013 asi v 11.10 hodin v Olomouci na ulici Pekařská při řízení motorového vozidla tov. zn. Honda, RZ: X, neoprávněně vjel do úseku platnosti svislé dopravní značky IP 27a „Pěší zóna“ s dodatkovým textem „IJS, MMOI, TSMO, MPO, DPMO 0 – 24 h, cyklisté, TAXI 0 – 24 h, dopravní obsluha 18 – 10 h, potraviny 12 – 14 h“, v době, kdy to není dovoleno ani dopravní obsluze.*

[28] Podle § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku i ke dni vydání napadeného rozhodnutí, výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

[29] V posuzovaném případě s ohledem na text výroku není pochyb o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, totožnost skutku byla zachována a skutek nebyl

zaměnitelný s jiným přestupkem žalobce. Podle názoru soudu není nutné, aby byly ve výroku uvedeny GPS souřadnice anebo detailní popis místa, když o místě spáchání přestupku a jeho provedení není vzhledem k provedenému dokazování sporu. Jistě by přesnější popis zejména s uvedením směru resp. místa zastavení žalobce, případně žalobcem požadované konkrétní označení dopravní značky zamezilo vzneseným žalobním námitkám. Avšak smyslem uvedení popisu místa spáchání přestupku je jeho nezaměnitelnost s jiným přestupkem a určení jednání, za které je žalobce postihován. V dané věci byl účel výroku jednoznačně naplněn.

[30] Závěrem soud shrnuje k rozsahu žalobních námitek, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[31] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s., s výjimkou úspěšného podání kasační stížnosti, za což mu soud přiznal náhradu nákladů řízení za jeden úkon právní služby ve výši 3.400 Kč s daní z přidané hodnoty ve výši 714 Kč, tj. celkem 4.114 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 14. 12. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně